

ДИМИТЪР БЕЖАНСКИ БЕДНОСТТА Е ПОРОК

Част 39 от „Живот втора употреба“

chitanka.info

Седя вчера в кафенето до кварталната поща и наблюдавам група пенсионери. Наредили се пред пощата на опашка за пенсиите и се оплакват от бедността си. Ама се оплакваат! Млякото струвало нам колко си, сиренето поскъпнало толкова и толкова, а пенсиите не били вдигани от еди-кога си...

В същото време на две крачки от тях едно момче говори по мобифон.

— Ало! — вика момчето. — Ало, бе! Донеси ми ония хиляда долара, щото ще доем и ще ти отвинтим главата! Разбра ли ме или не моеш да ме разбереш?

След малко нов разговор:

— Слушай, кифло! Дължиш ми хиляда марки! Как откъде, ма, как откъде? Три дни се чекнеш на мой терен! По триста марки — деветстотин! И сто за закъснението — хиляда! Носиш ги веднага, да не стават инфекции, ясно?

Момчето врътва глава, пали цигара и набира друг номер:

— Брато, ти ли си бе? Кво правиш? Обедваш? Кво обедваш, бе? Лелей, ти ме утепа! У таа жега — таскебап! Е, убаво, обедвай! Обаче слушай сега — онаа работа е готова, само че тебе да кихнеш хиляда английски лири! Английски, английски, не италиански! Абе не става, бе! В долари не става! Партньорчето иска лири! Ами бем ли го що така, обаче така! Значи — хиляда лири до утре сутринта! Чу ли ме?

— Серьожа! — свързва се с друг човек момчето. — Тука всьо готова, да знаеш! Нужна толька ти да переведеш ония десет тисачи франка и тавар уже твой тавар, панятна? Ама не можна завтра бе, Серьожа, не можна завтра! До тая вечерка са нужни, панимайш? Айде, преведи ги, браток, ти си знаеш по каким начинам! Бай, бай!

През цялото време, докато момчето говори по мобифона, пенсионерите пристъпват от крак на крак, слънчасват на опашката и не престават да се оплакват от бедността си...

Е, не беше ли прав Иван Костов, като каза преди време, че в България бедни са предимно мързеливите?

Прав беше!

Ето ви пример. Младежът за пет минути по мобифона си докара хиляда долара, хиляда марки, хиляда английски лири и десет хиляди франка! За пет минути! Но работи копелето! Ало — тука, ало — там!

А тия дъртаци ги мързи един мобифон да вдигнат... Ами като ги мързи, да не се оплакват, че са бедни!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.